Liikimisteed. Kihelkond asub raudteest eemal (kõige lähemasse jaama — Tartu linna — on Võnnu kiriku juurest 26 km) ja liikimisteedena esinevad seepärast ainult postmaanteed, kirikuteed ja vähemad külavaheteed. Ainuke suurem tee on Tartu ja Räpina vaheline postmaantee, mis läbib kihelkonna lääne- ja keskosa. Vähemad teed moodustavad neli järgmist pealiini: Päkste külast üle Kaagvere mõisa Emajõe kallast mööda kuni Kastre mõisani ja sealt soo sisse ehitatud otseteena üle Ahja jõe Peravalda ja Rasina mõisa. Teine liin lõikab läbi kihelkonna keskosa lääne-ida sihis, liigeldes üle Kriimani, Hammaste, Võnnu kiriku, Lääniste (154. joon.) ja edasi Peravalda ning Rasinale. Ühendust kihelkonna põhja- ja lääneosade vahel peab tee, mis algab Kastre mõisast ja viib üle Võnnu, Kurista, Lootvina, Vastse-Kuuste ja Koor-

E. Witoff'i foto.

152. joon. Pedaspää küla talud
kõrgel luitelisel Peipsi järve kaldal.

vere Põlva kihelkonda. Neljas liin ühendab kihelkonna edela- ja kaguosasid, ulatudes üle Koorvere, Kiidjärve, Akste ja Kärsa Rasinale. Liikimiskeskuseks on Võnnu kiriku ümbrus, kuhu mitmed teed kokku jooksevad. Viletsamad on liikimistingimused Peravallas, kus üksikud talud asuvad eraldatud soosaartel ja seisavad kogu kevade, suve ja sügise muust ilmast lahus. Läbikäimine on võimalik ainult talvel.

Tähtsa veeteena esineb kihelkonna põhjapiiril olev Emajõgi ja selle parempoolne lisajõgi — Ahja jõgi. Viimane on laevasõiduks kõlvuline aga ainult Lääniste külani, kus on ka laevade peatuskoht, ja suurema vee ajal ka kuni Kadaja sillani. Ahja ning Peravalla jõge tarvitatakse ka palkide ja puude parvetamiseks. — Piirisaarel on väike laevade peatuskoht (155. joon.).